

BRIDGE

i Norge

2

Mars 1976

Landsorgan for Norsk Bridge

William B. Herseth:

VERDENS SKARPESTE BRIDGE-HJERNE
er Putte Kocks kjente karakteristikk av Terence Reese. Vi kan glede abonnentene med at vi har knyttet Reese til oss som fast medarbeider. Han vil levere ett spill pr. nummer av (NB! etter hans egen oppfatning) *middels* vanskelighetsgrad. Det første spillet vil De allerede finne i dette nummer.

Vi vil gjerne allerede nå få lov til å si: *tusen, tusen takk!*

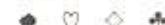
Det er nemlig fantastisk hyggelig å se den enorme interessen «Bridge i Norge» er blitt mott med på det plan som er avgjørende for bladets eksistens. Kreftsformenn, krettssekretærer, klubbfornemmn, klubbstyremedlemmer og klubbmmedlemmer har kontaktet oss i en grad vi på forhånd neppe hadde våget å håpe på. Å nevne alle navn er helt ugorlig! Men det er tydelig at ønsket om å få — og beholde — et norsk bridgeblad, er levende blant alle interesserte bridgefans. Fortsetter det slik det er begynt, er det all grunn til å tro at den noe forsiktige redaktør av denne spalte, snur om til å dele Sverre Frichs optimisme. Grunnstenen til det økonomiske fundament begynner å bli lagt. Underskuddet tegner til å bli overkommelig. Overskudd er det ikke tale om. For kommer vi i nærheten av balanse, utvider vi bladet! — sier Sverre Frich. Men dit er det selvfolgelig et godt stykke igjen.

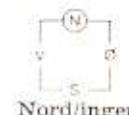
Den gode mottagelsen bladet har fått gjelder også det redaksjonelle. Fra redaktorens side er det bare å la honno-

ren gå videre til de mange dyktige medarbeidere hvis navn børger for standard. Arbeidspresset på bladets nokkelmann har vært stort, sene nattetimer har vært redaksjonssekretærers og medarbeidernes nødhjelp.

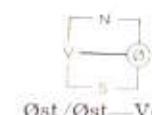
Tross all innsats slapp vi ikke unna et par kjedelige trykkfeil. Men hva skjer? Her må jeg få lov til å nevne navn! Siss Andresen og Inger Schwencke kommer sjarmerede elskverdige bort til bladets 2 redaktører: «Dere sliter så feilt. Vi vet det. Derfor vil vi gjerne tilby oss å ta all korrekturen for dere — selvfolgelig helt gratis! Det skal være vårt lille bidrag til at «Bridge i Norge» skal gå.» Hva skal en si til en slik interesse og uselvsk hjelposhet? Selvsagt bare én ting: Sverre Frich kom frem med «Stora Fannen! Være to damer er nemlig spesialister i å samarbeide om korrektur. Det siste de hadde ansvaret for — Kretshåndboken i Oslo — var feilfri! Tommy Sandsmarks joviale ansikt var et syn verd, da han fikk høre nyheten. Det strålte rundere enn ellers!

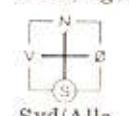
Som første bridgemagasin i verden vil BIN benytte bridgebord med både soneangivelse og giver i våre diagrammer. Eks.:

Nord/ingen

Øst/Ost—Vest

Syd/Alle

Vest/Nord—Syd

Ansvarshavende redaktører:

Redaksjonssekretær:

I redaksjonen:

Korrektur:

Lay-out:

Postadresse:

Telefon:

Aboanmentspris:

Lossalgspris:

Annonsepriser:

Sverre Frich
William B. Herseth
Tommy Sandsmark

Hilbert Ellertsen
Leif Erik Stabell
Erling Wagle

Siss Andresen, Inger Schwencke
W. B. Herseth, T. Sandsmark

Postboks 6765, St. Olavs Plass, Oslo 1
W. B. Herseth: (02) 14 39 47 (17–18)
T. Sandsmark: (02) 55 02 14 (15–24)

10 nummer i året: kr. 48,—
Klubbabonnement (minst 10): kr. 35,—
Kr. 6,50 pr. nummer
1/1-side: kr. 600,—
1/2-side: kr. 300,—
1/4-side: kr. 150,—
Linje- og rubrikkannonser etter avtale

ALKOHOL OG BRIDGE

La meg få sagt en ting med en gang før jeg begynner å skrive denne artikelen. Undertegnede er ikke aiholdsmann. Jeg tar gjerne en drink i godt selskap og har vært pasjonert piperøker i 40 år. Mine mange laster forøvrig skal jeg ikke komme inn på her.

All nyere forskning viser at alkohol selv i beskjedne mengder — kun, og jeg understrekker kun har skadelige virkninger på kroppens mange funksjoner. Merkverdig nok synes det som legevidenskapen er meget tilbakeholdende med å uttale seg på dette felt. Det har vært skrevet, og det skrives utallige artikler om røke- og narkotikaforbruk etc., men når det gjelder det like skadelige og farlige stoff alkohol, er man tuis. Årsaken er det kanskje ikke så vanskelig å gjette seg til.

Hvis du i et selskap noyer deg med noen få drinker, får du straks stempel på deg for å være en uselskapelig og trøtt type.

Vel, nok om det — alle har nå gudskjelov friheten både til å velge omgang og forbruk.

Min hensikt med denne artikkelen er ikke å være noen refser eller sette meg til doms over andres gjøren og laden.

Det er bridgen og alkoholens innflytelse på prestasjonene jeg er opptatt av. Det må nemlig være helt klart at det er en sammenheng her. Når det gjelder bilkjøring har man gang på gang påvist nedsett hjerneaktivitet og reaksjonsevne selv ved små doser av alkohol.

Dog har vi ofte sett at store turneringer er blitt vinnet av makkerpar som har holdt det gøende til den lyse morgen. Tilsynelatende har de nattlige eskapader ikke innvirket noe på formen. Dette blir da tatt til inntekt for

Etter dagens kamper.

at de konsumerte flasker ikke har hatt noen innflytelse på prestasjonene. Det er dog noe man skal merke seg her. Dette gjelder gjerne unge mennesker i 20-årene. Vi vet jo at kroppens evne til rehabilitering går raskt nedover med alderen. Et lite barn f. eks. trenger bare et døgn tid før at et risp på hånden skal gro. For en voksen person kan dette ta flere døgn. Det er vel heller ikke ukjent for oss som er kommet opp i årene at vi trenger både to og tre døgn for å komme i form igjen etter en solid rang. Hva kan vi så utlede av dette? Jo, jeg er overbevist om at hvis vi noen sinne i fremtiden skal ha håp om å hevde oss i internasjonal bridge så må våre representasjonslag bygges opp på unge mennesker som er villig til å fore et nokternt og sunt liv. Det er i dag ikke tilstrekkelig å være en god brugespiller. Lagene må besitte vesentlige andre kvalifikasjoner i tillegg. I all idrett kreves det forsakelse hvis man vil til topps. Vi har nettopp bivånet en olympiade i vintersport. Tenk på at de aktive her har trent i årevis for å vise hva de duger til. Og så skal det hele avgjøres på 30—40 sekunder om det blir seier eller nederlag. Differansen kan dreie seg om 100/dels sekund. I internasjonal bridge har vi dog 150—200 timer til rådighet før slaget er vunnet eller tappt. M.a.o. — det dreier seg om konsentrasjon og utholdenhets. Spørsmålet blir da om vi har ungdom innen våre rekker som er villige til denne innsats og forsakelse. Fremtiden får gi det svaret. Eller skal vi si med fader Henrik: «Det er viljen som det gjelder. Viljen frigjør eller feller.»

S. F.

!

Foranledningen til at Sverre Frich i lederen i dette nummer prinsipielt setter sokelyset på alkohol og bridge, er et vedtak som kretsstyret i Oslo har truffet — et vedtak som sikkert vil bli lagt merke til! Kretsstyret i Oslo har nemlig vedtatt ikke å stille lag i Østlandsmesterskapet på Gjøvik.

Bakgrunnen for dette vedtaket er den overdrevne nyttelse av alkohol som har forekommet i denne mesterskapsturneringen uten at arrangørene har makret å gjennomføre de nødvendige tiltak for å sikre turneringen en udiskutabel sportslig standard.

Kretsstyret tok saken opp i sin årsberetning ifjor, og på kretstinget i Oslo fremkom det opplysninger som viste at de faktiske forhold ikke var bra. Det er da intet annet å gjøre enn å holde seg vekk fra turneringen på Gjøvik og overlate valplassen til dem som ønsker å delta i slike turneringer — og selvfølgelig håpe på at Norsk Bridgesforbunds styre finner det riktig å gripe inn.

Saken reiser imidlertid et viktig prinsipielt spørsmål, som nå er kommet i fokus etter vedtaket i Oslo kretsstyre: Ifølge Forbundets håndbok er Gjøvikturneringen også i år godkjent for Forbundspoeng. Vi vet ikke om Mesterpoengkomitéen har vært totalt ukjent med forholdene på Gjøvik eller om komitéen har valgt å se mellom fingrene på utglidningen. Men det bør være et ubrytelig prinsipp at mesterpoeng ikke tildeles turneringer hvis sportslige standard ikke er O.K. La oss for å unngå enhver misforståelse understreke at det vi ikke er ute etter er å frata turneringen mesterpoeng. Vi mener bare at noe må gjøres, at det for eksempel stilles krav til en kompetent turneringsledelse, som makter å gjennomføre en sportslig riktig turnering.

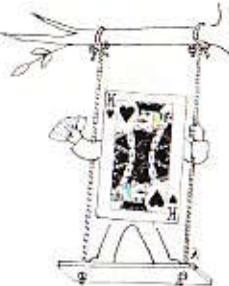
Men saken er ikke bare en Mesterpoengkomitésak. Alle er vel enige om at Forbundsstyret har en klar plikt til å gripe inn og stoppe forhold som er til skade for bridgen. I dette tilfelle kan det ikke herske tvil om at den utglidning som har funnet sted på Gjøvik bør stoppes. Det faktum at Oslos kretsstyre har funnet det nødvendig å gå til det ganske oppsiktstvekkende skritt å trekke seg fra turneringen innebærer i seg selv en skarp indirekte kritikk av en turneringsledelse som ikke har vært sin oppgave voksen.

Kretsstyret i Oslo teller turneringslederkapasiteter som Jan Dørumsgaard, Hilbert Eilertsen, Rolf Johansen og Bjørn Larsen, og det er neppe noen som trekker deres faglige kompetanse i tvil. Da reiser det prinsipielle spørsmål seg: Kan Forbundsstyret unnlate å foreta seg noe med den tidligere turneringsledelse som har det direkte ansvar for den utglidning som har funnet sted? QUO VADIS, NBF, herr president?

William B. Herseth.

Veteraner i norsk bridge vil kjenne igjen serien: «Spill jeg husker», som vi hadde i Norsk Bridgemagasin i 1930–1940-årene. Nå tar vi tråden opp igjen fra den gang, i den hensikt å portrettere noen av vår tids kjendiser på bridgens stjernehimmel.

SPILL JEG HUSKER!

Erling Wagle intervjuer:

PER BRECK, Bergen

Dr. Per Breck har gjort seg fordelaktig bemerket som en av våre sterkeste spillere i de siste 10–15 år. Det er derfor naturlig at vi gjerne vil se på noen av hans prestasjoner ved det grønne bord. Men først vil vi høre litt om ham selv.

— Du er jo fra Bergen. En livlig bridgeby?

— I dag er den det. Men da jeg i studietiden begynte å interessere meg for bridge var den det ikke. Her hersket gammel systematikk, og det var nesten ingen spillere som interesserte seg for en bridgedyst annet enn på det lokale plan.

— Men så kom du og ryddet opp?
— Vel, smiler Breck, jeg tor vel si

Per Breck, Bergen,
44 år (født 30. 12. 1931).

Yrke: Lege. Spesialist i øre, nese, hals.
Medlem av Bergens Bridgeklubb.
Nordisk mester i åpen klasse i 1975.
Deltatt i EM i bridge, med Reidar Lien som makker, i Ostende 1973.
Tel Aviv 1974 og Brighton 1975.

På det hjemlige plan: en lang rekke kretsmeisterskap for par og lag.
Flere ammenplasser i NM for lag og par.

Til topps i en mengde andre større turneringer, men det vil føre for langt å ramse opp her.

at jeg har vært med på å skape litt mer liv når det gjelder konkurranse-bridgen.

— Ditt syn på norsk bridge idag?

— Meget positivt. Rekrutteringen fra den yngre garde ser lovende ut. Og vi har vel også lov til å si at vi ligger på et høyt internasjonalt nivå, tatt i betrakning resultatene gjennom flere år.

— Kunstige meldesystemer?

— Stort sett synes jeg at de bare har positive sider, men det er ikke til å komme forbi at i parturninger kan de enkle systemene være mer lønnsomme.

— Litt av en påkjennung både å være hardt arbeidende lege og intens konkurranse-spiller?

— Ikke tvil om det. Når jeg om kvelden setter meg ved bridgebordet hender det nok ofte at tankevnen ikke fungerer skikkelig. På tross av dette er bridgen en sjeldent god avkobling eller omkobling. Jeg er således helt enig i det min gode venn Ranik Halle i sin bok «Bedre bridge» har sitert av Culbertson, nemlig tesen om at nest etter kjærlighet er bridge den beste innendørs beskjeftigelse.

— Noen påstår at det hender at du kan være litt distré?

— Ja, ler Breck, det stemmer det. Både distré og av og til bridgeblind, noe som et par av spillene du skal få av meg bærer bud om.

PER BRECK I AKSJON!
Det første spillet er fra kampen mot Portugal i 1973. Jeg lar min makker Reidar Lien berette:

Lien

♦ 8
♥ 10 9
♦ K 9 5 2
♣ K Kn 9 7 4 3

♠ E K 10 7 ♦ D 9 5 3
♥ 8 7 6 3 2 ♥ K
♦ 4 ♦ E Kn 10
♣ E D 10 7 6 3
 ♣ 6 2

♦ Kn 6 4 2
♥ E D Kn 5 4
♦ D 8
♣ 8 5

Breck

— Jeg satt Nord, ingen var i sonnen, og Vest åpnet med 1 hjerter. Jeg gikk inn med 2 klover, Øst sa 2 ruter og Per Breck i Syd sa 2 hjerter, som Vest dobblet. I vårt system spor overmelding i åpningsfargen om innmelderen har åpning, eventuelt hold i åpningsfargen, og jeg benektet begge deler ved å passe doblingen. Stor var min forbause da Per med et smil også passet, og jeg ba om å få gjentatt meldingsforlopet.

— En hjerter, sa Vest.

— Hva? 1 hjerter? Hvem? Hvilket?

Per var tydelig desorientert, og smilet forsiktig som et skudd. — Jeg trodde du åpnet med 2 klover, sa han.

Vel, Vest spilte ut spar Konge, og skiftet til hjerter, som dro Kongen og Esset. Klover til Knekten holdt, og ruter fra bordet la Øst, etter meget lang pause, en liten på. Per stakk med damen, og Vest begynte allerede å bli irritert. Han stakk neste klover, og spilte ny hjerter, som

Stjernehparet Breck—Lien.

bordet tok. På klover Konge og klover 9 forsvant to spar, og Vest trumfet. Hadde han nå underspilt sparen, ville Øst komme inn på Damen, og ruter Ess fulgt av en ruter til ville gitt Vest nok et trumf-stikk, med en bet som resultat. Men nå var portugiseren alvorlig sint, han klasket spar Ess i bordet, ny spar ble trumfet av Per, som tok ut trumfen og ga bort siste stikk til ruter Ess. 8 stikk, 470 i vår favor, og en sann strøm av portugisisk var resultatet!

Black-out!

Det neste spillet er fra EM i Brighton, kampen Norge— Jugoslavia.

Lien

♦ E 74	♦ D 2
♥ 73	♥ D Kn 9 6 5
♦ 94	♦ Kn 7 5 2
♣ K Kn 9 8 6 5	♣ 4 3
♦ K 9 8 3	♦ N
♥ E 10 8 4 2	♥ D Kn 9 6 5
♦ 8 6 3	♦ Kn 7 5 2
♣ 10	♣ 4 3
♦ Kn 10 6 5	♦ N
♥ K	♥ D 5
♦ E KD 10	♦ E D Kn 4 3
♣ E D 7 2	♦ K 6 5

Breck

Vi var kommet i 6 klover, og Vest spilte trumf ut. Jeg stakk på hånden, tok ruter Ess, gikk inn på trumf Konge og spilte ruter til finnesse, hvilket er en større sjanse enn å toppe. Ettersom ruter knekt satt hos Øst, fikk jeg to avkast på bordet, men så fikk jeg «Black-out». Istedetfor å kaste to spar på bordet, gi bort et hjerterstikk og kreve resten, kastet jeg to hjerter! Så kom hjerter Konge, som Vest lasjerte!! Nå kunne jeg kastet spar på bordet, men det turde jeg ikke, så jeg stjal og spilte spar mot

hånden. Ettersom Vest var kortest både i ruter og klover, burde han være lengst i spar, så hvis noen skulle ha honnor dobbel, måtte det være Øst. På bordets lille spar la Øst liten, og Vest stakk tieren med Kongen. Spiller han nå ny spar, må jeg bestemme meg om jeg skal plassere Vest med KD i spar, eller Øst med honnor dobbel. Men Vest løste alle problemer ved å spille hjerter til dobbeltrenons, hvilket hans makker ga ham grov kjeft for.

Historien endte altså på en lykkelig måte, tiltross for mine tabber. Vest's forsvar for at han spilte hjerter til dobbeltrenons var at hvis jeg ikke hadde flere hjerter, hadde jeg spilt med hue under armen — og det stemte jo!!

Fra årets landsserie i Trondheim
tar jeg tilslutt med dette spillet.

♦ E 8 6 4 3 2	♦ N
♥ 9 6 5	♥ D 5
♦ Kn 7 5 2	♦ E D Kn 4 3
♦ K Kn 10 7	♦ K 6 5
♥ 8 7	♦ E 10 4
♦ E Kn 9 3	♦ N
♣ 9 6 3	♦ S
♦ Kn 10 6 5	♦ 9
♥ K	♥ K 10 2
♦ E KD 10	♦ D 10 8 7 4 2
♣ E D 7 2	♦ Kn 8 5

Min makker Øst var giver, vi var i sonen, og meldingene gikk:

Ost	Syd	Vest	Nord
1 hj	pass	2 kl	2 sp
3 sp	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Nord startet listig med klover 2, og jeg holdt Esset tilbake til tredje gang. Så fortsatte jeg med spør Dame fra bordet. Nord stakk med Esset, og fortsatte med sin siste klover.

Over til side 15.

En bridgeprat med Halle:

OM TO KLOVER-ÅPNING OG TO BLIDE FRANSKMENN

Jeg har en venninne (unnskyld avbrytelsen), men jeg skriver uttrykkelig *venninne* for å markere at det dreier seg om en dame, mens en venn i denne kvinnesaksepoke er et tvefoldig begrep, akkurat som en herer eller en skuespiller, som kan bety el vesen av begge kjønn), vel, en venninne, som både er sot og hyggelig og dertil en av våre beste bridgespillere. (Nu har jeg ropet hennes kjønn, ellers hadde jeg måttet skrive *kvinnelige* bridgeespillere.)

Hun spurte meg her forleden om to klover etter Halle med to hjerter eller to spar som svar innebar femkortsfarve, hvortil jeg nærmest skrek *Nei!* Det kan du ikke mene, sa hun nærmest fornærmet i tonen, jeg har da alltid hørt at det må være fem kort. Jeg våget å gjenta min påstand, uten noen annen virkning enn at hun henviste til en norsk bridgespiller, forøvrig både meget kjent og meget dyktig, som var av samme oppfatning som hun selv. Her ga jeg opp. Jeg kan ha mange underlige standpunkter både i bridge og i politikk, og på diverse andre områder, men når det gjelder akkurat dette med Halles to-klover-åpnings, mente jeg å være nokså meningsberettiget.

Fortell hvorfor, sa hun, tydelig krenket, til slutt, og jeg følte at et gammelt vennskap var i ferd med å gå i stykker. Imidlertid gjentok jeg, *myget bestemt*, at firekortsfarven må være *medlbar*, dvs. minst D Kn fjerde etter Culbertsons klassiske skala, hvoretter jeg la opp disse to hender,

♦ D Kn 4 2
♥ 6 5
♦ E 8 3
♣ K 10 5 2
♦ E K 10
♥ E KD 7 2
♦ K D 2
♣ E 6

En meget chanserik storeslem i spar innledes etter mitt system med

Syd Nord
2 kl 2 sp

Gamle Blackwood fikser resten. Syd vet at makkerparet har minst 4 spartikk, hvilket er vitalt. En kloverstjeling hos Syd gir det 13. stikket. Melder Nord 2 grand, slik som femkortsdyrkere må gjøre, blir resten nærmest gjettverk. Om spar meldes i neste runde, kan farven bestå av hva som helst, bare den er på 4 kort. Og hva hvis Nord har 5 små spar? Da meldes spar med en gang, og det vil nesten alltid være en taper i farven. Heller ikke Knerten femte gir noen rimelig storeslem, aller minst hvis Syd har f. eks. E K og et lite kort, istedenfor tieren. I denne situasjon, med to-klover-åpnings og et positivt svar hos makker, vil det ofte være spørsmål om slem. *Her* godtar jeg ikke 5 små som meldbar farve, og liker heller ikke Knerten femte. En storeslem i vart eksempel avhenger naturligvis av at sparene ikke sitter verre enn 4:2. Men i 85 prosent av tilfellene vil de heller ikke gjøre det.

Vi tar et annet eksempel

♦ K Kn 5 3
♥ 4 2
♦ D 6 4
♣ D 10 9 3
♦ E D 8
♥ E D
♦ E K 7 5 2
♣ E 5 2

Her går meldingene:

Syd Nord
2 kl 2 sp
3 ru 4 ru
4 gr 5 kl
6 gr pass

Syd vet at han har 4 sparstikk, hvilket også her er vitalt. Han får normalt også 5 ruterstikk, det 12. stikket må kloverfarven kunne gi; hvis ikke, får man ty til hjerterfinessen. Det er lett å se hvor meget vanskeligere det hele blir, hvis Nord svarer 2 grand på 2 klover. Eller melder 2 spar med 5 små, eller Knekten femte. Her får jeg slutte med eksempler, og her kunne jeg begynt.

Med det samme:

Det er viktig å fastholde, særlig for mindre rutinerte spillere, at dette med en farves meldbarhet avhenger av posisjonen. Hvis jeg åpner med en spar eller en hjerter, må den være meldbar. Men svarer makker med en hjerter eller en spar på min åpning, kan det vanligvis bety ned til 4 små. Og hva betyr det hvis åpningshånden melder en hjerter eller en spar i annen runde på ett-trinet, altså eksempelvis en ruter, en hjerter, en spar?

Alt slik bor et ambisiøst makkerpar ha på det rene.

Fra det ene til det annet.

Hvis De er en noenlunde øvet turneringsspiller, har De lagt merke til at det er enkelte par (eller lag) man som regel får dårlige resultater mot? Og andre som man vanligvis klarer seg forholdsvis godt mot?

Og det, merkelig nok, ikke fordi det eller det paret er spesielt sterkt, og det eller det spesielt svakt. Men fordi? Ja, nettopp; fordi det er enkelte par man ikke liker, hva det nå kan komme av, og dem får man nesten alltid dårlige spill mot. Og omvendt!

Efter min erfaring, blant annet fra deltagelse i noe slikt som 15 Europamesterskap, gjelder dette like mye i lagturneringer. Et lag som det britiske har jeg bare et par ganger vært med på å slå, enda forskjellen i styrkefordel mellom et norsk og et britisk landslag ikke tilnarmelsesvis skulle være så stor. Jeg har stor respekt for britere og ikke minst for britisk bridge, men det er to—tre av deres landslags-spillere som jeg har hatt vanskelig for å fordyse. Ingen av dem har spilt på laget de siste årene, la i allfall det være klart.

Til gjengjeld har jeg gode resultater å se tilbake på mot italienerne, selv om

det naturligvis har vært flere tap enn seire. Meget gunstig stiller regnskapet seg mot Frankrike, som gjennom alle år har vært i europeisk toppklasse. Det var særlig Jais og Trezé, jeg satte pris på, begge med en naturlig charme og en velgjørende replikk. Men også Pierre Ghestem, i likhet med de to forannevnte både Europamester og Verdensmester, likte jeg ganske godt, enda han ellers var mindre populær. Det skrey seg fra at han tenkte irriterende lenge og hadde det med å bite negler. Ingen av delene gjorde meg noe, jeg satte pris på en avslappende pause under spillet, og det var ikke mine negler han het.

Men her er et spill fra vår match mot Frankrike i Stockholm 1956:

◆ K Kn 5 3 ♥ E 7 ♦ E K 7 4 3 ♣ D 2	◆ E 8 ♥ K Kn 8 6 4 ♦ D Kn 6 ♣ K 9 5
◆ 7 4 ♥ D 10 9 3 2 ♦ 9 ♣ Kn 8 7 6 4	◆ D 10 9 6 2 ♥ 5 ♦ 10 8 5 2 ♣ E 10 3

Øst gir. Nord—Syd i faresonen.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 hj	pass	2 hj	dobl
3 hj	3 sp	pass	4 sp
pass	pass	5 hj	pass
pass	5 sp	pass	pass
dobl	pass	pass	pass

Vest kalkulerte riktig, tre beter utenfor sonen er en god stamp. Imidlertid fikk jeg ruter 9 ut, opplagt en singleton, og det så ikke særlig lyst ut. En trumftaper og en rutertaper var ikke til å unngå, og tilsynelatende heller ikke en klovertaper, da bare en av Syds tre klover kunne kastes på den femte ruter.

Naturligvis kunne jeg nu fortalt hvor fint jeg resonnerede og hvor elegant jeg forte kortene. Men det er nok av skryt at jeg refererer spillet. I virkeligheten ga det seg selv, det gikk i allfall ganske mekanisk.

Ruter Ess, hjerter Ess, og hjerter til trumf. Så en liten spar til Kongen.

Over til side 28.

Leif Erik Stabell:

EKSPERTKLUBBEN

Her inviterer BIN leserne til å konkurrere seg imellom på landsbasis. Deltagerne sender hver måned inn sine svar på meldeoppgavene senest 20 dager etter at hvert nummer foreligger. En jury bestående av 14 toppspillere vil så avgjøre hvilke svar som får flest poeng. Maksimal poengsum for hvert spill vil være 10, og for hver enkeltomgang altså 60. 8 av de 10 enkeltomgangene i 1976 teller med i sammendraget, men det er ingen ting i veien for å sende inn en enkelt gang, og dermed være med og konkurrere om månedens premie, som er 2 plastkortstokker. Vinneren sammenlagt vil få en større premie samt hederlig omtale.

Systemet er vanlig Culbertson—Goren, men (NB) med varierte grandåpninger etter soneforholdene (15—17 i faresonen, 12—14 utenfor). Ellers vil juryen etterhvert bestemme hva slags konvensjoner som vil bli benyttet. Foreløpig inngår vanlig Blackwood og evt. cuebids.

Motpartens meldinger er naturlige, og om makker vet De bare at han/hun er en meget god spiller som kan sine ting. Der intet annet er angitt spilles det lagturnering. Lykke til!

2. O M G A N G

(De sitter Syd i alle spill.)

1. Vest gir. Ingen i faresonen.

◆ 7 5 ♥ E Kn 3 ♦ K 8 4 2 ♣ D 9 6 5

Vest	Nord	Øst	Syd
1 sp	dobl.	2 sp	?

2. Nord gir. Nord—Syd i faresonen.

◆ Kn 9 3 ♥ K D 8 ♦ E D 10 7 ♣ E D 6

Vest	Nord	Øst	Syd
2 hj	pass	pass	1 ru
2 hj	pass	pass	?

(2 hjerter er svakt.)

3. Nord gir. Ingen i faresonen.

◆ K ♥ K D 10 7 5 4 ♦ D Kn 7 ♣ K D 3

Vest	Nord	Øst	Syd
2 kl	pass	pass	1 hj
2 sp	pass	pass	?

4. Nord gir. Alle i faresonen.

◆ D Kn 4 ♥ Kn 9 6 4 ♦ E D 7 2 ♣ Kn 6

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ru	pass	1 hj
pass	2 hj	pass	3 ru
pass	3 sp	pass	?

5. Vest gir. Nord—Syd i faresonen.

◆ E ♥ 8 6 5 3 2 ♦ E K 6 4 ♣ E D 4

Vest	Nord	Øst	Syd
1 hj	pass	2 hj	pass
pass	2 sp	pass	?

6. Øst gir. Alle i faresonen.
Parturnering.

◆ 10 5 ♥ K D 9 2 ♦ K Kn 10 6 ♣ 8 7 4

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 gr	pass

(1 gr viser 12—14 p)

Hva spiller De ut?

LEIF ERIK STABELL. 22 år. Ugift. Studerer matematikk på andre året. Redaksjonsmedlem av BIN. Bror av

TOLLE STABELL. 21 år. Ugift. Jusstudent i 2. avdeling.

PETER MARSTRANDER. 21 år. Gift med Hanne. Odontologistudent i 3. avdeling. Sønn av Jan M., formann i BK ASTRA i Oslo.

JOHAN RAAUM. 20 år. Forlovet og bor sammen med Kjersti. Studerer filologi og har nettopp avgått eksamen i historie grunnfag som beste student på kullet.

«The Green Team.» Fra v.: Leif-Erik, Tolle, Peter og Johan.

SUPER TEAM

Juniorlandslaget intervjuet av Tommy Sandmark

Disse fire ungguttene, som representerer Astra i Norge og som i de senere årene har vært stammen i det norske juniorlandslaget, har gjort seg til gjenstand for stor oppmerksomhet såvel innenfor som utenfor landets grenser. Deres unge alder til tross har de etterhvert begynt å få en temmelig omfattende meritliste. Ta en titt på utviklingen, kjære leser. Men med hånden på hjertet — hadde de disse re-

sultatene å se tilbake på da de var 20 år gammel?
1971: Begynte å spille turneringsbridge 16 år gamle. Stilte opp i C-gruppen i Oslo Bridgekrets' klubberie. Ble sist!

1972: Vant B-gruppen i Oslo Krets.
1973: Vant A-gruppen i Oslo Krets. Ble slått ut av NM lag av de norske mestrene Tempo/Halden i 6. runde.

1974: Vant Mestergruppen i Oslo

Bridgekrets, i konkurranse med bl. a. grossister i norske mesterskap, Golia, Akademisk og Sinsen. Tok overraskende 3. plassen i NM-finalen lag. (Leif-Erik avtente verneplikten, så i steden rykket Jan Marstrander inn og dessuten spilte også Johan's 1½ år gamle bror Oddbjørn på laget.)

1975: Vant for andre år på rad Mestergruppen i Oslo. Dette er direkte imponerende, for Mestergruppen blir av svært mange holdt for å være den hårdeste serien i landet.

Ble nr. 2 i Østlandsmesterskapet for lag, med samme poengsum som Østlandsmestrene.

Ble slått ut av NM i 6. runde av Golia, som hentet seg et nytt Norgesmesterskap.

Vant en knusende overlegen seier mot Göteborg i en bykamp. Tolle og Johan ble norske juniormestre. Peter og Leif-Erik besatte andre-plassen!

Spilte på Juniorlandslaget og vant Nordisk Mesterskap på Sole, bl. a. i konkurranse med det svenske juniorlandslaget som nettopp hadde vunnet Europamesterskapet for juniors.

1976: Tolle, Leif-Erik og Johan spiller sammen med 3 spillere fra Golia i Landsserien, som de leder skyhøyt. Astra 1 er kommet til 5. runde i NM uten å bli slått ut. Peter og Leif-Erik ble norske juniormestre. Tolle og Johan ble nr. 4!

Juniorlandslaget blir nå av de fleste ansett for å være skyhøye favoritter til det kommende Europamesterskap for Juniors i Sverige til sommeren.

Hvilket lag! Hvilke resultater! Hvilket talent, og ikke minst hvilken ut-

vikling! En vanlig dodelig bridge-spiller kunne bli aldeles grønn av misunnelse. Peter spiller til daglig med Leif Erik, og de spiller Avansert Presisjonsklover. Tolle og Johan spiller Acol med ost og lok, dvs. et meget godt utbygget system. Laget — og mange med dem — mener at de selv profiterer på at de to parene spiller forskjellige systemer, fordi de representerer to forskjellige meldestiler som dekker flere typer hender. De sier selv at de neppe har sin styrke i partunneringer, men også på dette området har hele laget ved forskjellige anledninger fått seg en rekke gode plasseringer.

Hvordan begynte dere å spille bridge?

Peter: I hjørnestuen i Daaesgate.

Tolle: Vi var en gjeng på 7—8 stykker som syntes det var et fint tidsfordriv.

Leif Erik: For oss tre var det nærmest en tilfeldighet, men Peter har jo en far som var veldig ivrig.

Peter: Jeg kunne nok allikevel mindre enn de andre da jeg ble trukket inn.

Tolle: Men senere har jo pappa Marstrander hatt endel innvirkning. I de senere år har det foregått en hel del spilling i stua til Jan, med ham selv som ivrig baksitter.

Johan: Ja, vi har lart en masse av ham!

Hva betyr bridgen for dere?

Tolle: En altfor omfattende hobby, men en god trening for hodet. Rent ambisjonsmessig betyr det ikke så meget for meg, men man må koncentrere seg om å gjøre det best mulig.

Leif Erik: Når man først har begynt, blir man ivrigere og ivrigere, for meg betyr det noe at vi har kommet såpass langt.

Peter: Denne hobbyen krever noe intellektuelt, konsentrasjon og psykisk oppladning. Jeg kommer bare til å fortsette å spille så lenge jeg hevder meg i toppen!

Johan: Bridgen har så mange muligheter. I de fleste tilfeller er man mest avhengig av seg selv. Rent personlig vil jeg ikke drive så meget med bridge at det går utover andre ting.

Hvor meget bør man spille for å komme opp på derses nivå?

Tolle: Man bør bruke mye tid i innlæringsperioden for å lære de grunnleggende tingene og «få opp armgymnastikken».

Johan: Da vi begynte å spille, spilte vi hver eneste dag i 4–5 timer. I løpet av de 2–3 første årene spilte vi mer enn 3000 timer, har vi regnet ut.

Peter: Dette gikk nok noe utover skolegangen....

Johan: Men det var morsommere å spille bridge enn å lese lekser!

Hjem er den beste bridgespilleren av dere?

Tolle: Ha, ha, ha, — det spørsmålet får du ikke lov til å stille!

Tolle.

Leif Erik: Det går ikke an å avgjøre — og dersom du hadde spurt

Golia-laget om det samme, ville du nok fått 4 forskjellige svar!

Johan: Et poeng svært mange overerer er at parbridge er et spill for to og lagbridge et spill for fire. Det spiller forsiktig ingen rolle hva den enkelte gjør, — det avgjørende er hva man gjør sammen.

Peter: Om jeg får sitere vår ledende under «Nordisk»: «Jeg vet ikke for etter halvrunden hvilket av parane som kommer til å spille best.... Vi vet at Sverige driver et meget godt arbeid på juniorsektoren. Har dere noen følelse av at dere blir fulgt opp her hjemme?»

Johan: Ja — vi er jo blitt hjulpet veldig mye, men jeg tror det er vanskelig for andre unge lag å komme seg noe særlig opp uten gjennom de tradisjonelle turneringene. Det er nok noe lettere i Sverige, for der har man tilleggssjansen gjennom det brede juniormiljøet.

Tolle: Men de driver skolering på si — det gjør man ikke her!

Johan: Jeg føler igrunnen behov for et eget ungdomsforum her hjemme — en separat ungdomsorganisasjon som bare drev med ungdomsbridge, hadde samlinger, kurser og dannet et eget juniormiljø. Vi er nokså isolerte — vi føler overhodet ingen kontakt med andre juniorspillere her i landet.

Tolle: Forbundet har søkt om statsstøtte fordi man har innsatt at slike tiltak som Johan snakker om, er et økonomisk spørsmål.

Hva må til dersom man skal kunne få et bredere rekrutteringsgrunnlag og bedre nivået blant juniorspillerne?

Peter: Bridgeundervisning på skolen har nok endel for seg.

Leif Erik: Ja! De har jo drevet forsøk med dette i Sverige. Her hjemme venter vi jo alltid og ser hvordan det går der, så det går vel noen år før vi kommer igang her!

Johan: Oslo Bridgekrets burde i allfall ta et initiativ. Man kunne for eksempel lage en miljøklubb i Oslo bare for juniorspillere — «Juniorklubben».

Tolle: Vår styrke da vi startet var at vi var så mange at vi til enhver tid kunne samle spillere til minst ett bord. De aller fleste juniorspillerne utover landet har vel liten eller ingen sjanse til dette.

Johan: Ja, årsaken til vår fremgang er rett og slett miljøet!

Peter: Juniorer som bare spiller en eneste gang i uken i en klubb har ikke sjansen til å hevde seg — det må mere til!

Tolle: For å få isticet et slikt tiltak som «Juniorklubben» vil man være avhengig av to ting: driftige ledere og midler. Forbundet har satt igang med å prøve å skaffe midlene først.

Ville dere kunne tenke dere å være «faddere» i en slik klubb?

Tolle: Hvis vi skulle være egoistiske, ville vi som lag ha langt større utbytte av å spille oss imellom eller i klubben. Her er det jo også snakk om tid og penger. Vår tid og andres penger. Vi er studenter og har derfor både dårlig tid og dårlig råd, og i en såpass dyr sport som bridge teller det meget at vi har den støtten vi har i Astra og i forbundet.

Leif Erik: Vi fire ville jo dersom vi

sluttet i Astra for å ofre oss for

«Juniorklubben» miste en viktig økonomisk støtte.

Johan: Jeg synes det ville komme

litt an på hvaslags betingelser vi fikk i forbundet. Fordi vi har nådd et visst nivå burde vi stå i spissen. Vi kan i alle fall ikke være med på å bygge opp et juniormiljø her i landet ved å isolere oss fra det.

Peter: Jeg tror nok ikke at faddrens alder spiller noen rolle. Jeg tror derimot at den beste fadder ville være en spiller som har kommet relativt langt i sin utvikling som spiller, men som ikke lenger har toppambisjoner. Dessuten tror jeg at slike ting som samlinger i feriene ville ha mye for seg.

Peter.

Johan: Jan (Marstrander) har jo vært en slik fadder for oss, på en helt uformell måte, og vi vet jo alle at uten hans støtte og driv ville vi ikke vært der vi er idag!

Har bridgen noen kjennetegn som rettferdiggjør en sammenligning med idrett?

Tolle: Bridgen kan i allefall med fordel drives som idrett. Den har mye til felles med andre konsentrationsidretter, — det kreves en voldsom forberedelse foran konkurranser for å kunne yte en toppinnsats. Peter: Fysisk kondisjon er ikke absolut nødvendig for å kunne spille toppbridge, men det er en stor fordel.

Tolle: Ja, denne sporten er så stillesittende at alle som driver med bridge burde koncentrere seg om å holde kroppen i aktivitet utenom

bridgebordet. Mens sana in corpore sano!

Leif Erik: Vi var på et foredrag med idrettspsykologen Willy Reilo. Han trodde ikke at bridge hadde noe med idrett å gjøre, men det visste seg at det var omtrent de samme problemene de hadde i idrett og bridge.

Bridge og alkohol???

Leif Erik: Når det gjelder drikking — les lederen i dette nummer!

Peter: Man må skille klart mellom hyggebridge og konkurransesbridge. Det er jo en kjent sak at alkohol slover hjernen.

Johan: Jeg har opplevd en episode som viser hvor makabert sosialt miljø det blir når folk drikker for meget. Jeg tenker da på Østlandsmesterskapet i fjor. Slik har da ingen ting med bridge å gjøre. Jeg synes kretsstyret har tatt en riktig avgjørelse når de har bestemt seg for ikke å stille lag i årets Østlandsmesterskap.

Peter: Jeg synes en riktigere vei å gå er å utelukke den enkelte spiller som går for langt, heller enn å trekke seg fra deltagelse i slike turneringer.

Leif Erik: Man bør også tenke på at det i idrettssammenheng skal være veldig strengt når det gjelder representasjon og alkoholmisbruk.

I forrige nummer av BIN uttalte Knut Koppang, presidenten i Norsk Bridgeforbund: «...Personlig synes jeg det er en fallitterklaring at man skal oppstre med kjønnskille i bridgen.... jeg tror ikke at norsk damebridge vil bli noe særlig bedre ved at man lager flere lukkede turneringer for damer. Måten man blir bedre på er å delta aktivt mot de

beste spillerne.» Mener dere at det bør være et kjønnskille i bridgen?

Leif Erik: He, he — hvis man kuttet ut hele damebridgen, ville man kanskje få mere penger til juniorsektoren!!

Johan: Det er litt for lettvint å si at damebridgen er for dårlig.

Tolle: Det primære er at vi her har en helt ideell idrett der kriteriene ikke går på fysiske forskjeller. Her har alle like muligheter uansett alder eller kjønn. Sett på bakgrunn av dette, er det vanvittig å drive kjønnskille.

Leif Erik: Men kanskje mennene allikevel er mer intelligente??

Johan: Kanskje de fleste kvinner er så intelligente at de ikke interesserer seg for bridge!

Leif Erik: Men hva med de som spiller bridge da? — Er de så mye dummere enn alle de andre at de må stille i en klasse for seg selv?

Leif-Erik.

Peter: I og med at damene ikke hevder seg så godt i åpne turneringer, må det være en stimulans for dem å finne et forum der de kan hevde seg. Det er ikke noe moro å tape bestandig.

Hvilke felter mener dere man særlig bør kunne beherske for å spille god bridge?

Tolle: Konsentrasjon!

Leif Erik: Psykisk balanse!

Peter: Fantasi — matematikk....

Johan: Det som slår meg er at mange ikke har oppdaget at bridge er et spill for to eller fire. Man ser uhyre mange vanvittige reaksjoner mellom makkere. Italienerne synes jeg behersker dette feltet godt. Der blir man satt ut av laget hvis man er ubehagelig mot makker. Det er viktig for en hvilkensomhelst bridge-spiller å ha en behagelig makker. Rent saklig bør man unngå å reagere aggressivt på makkers meldinger eller spilling.

Johan.

Leif Erik: Man må på den andre siden heller ikke sitte og bite det i seg dersom man blir sur....

Johan: Jeg synes det er direkte galt å bli sur fordi makker spiller dårlig. Man kan innstille seg mentalt på ikke å reagere surt. Man bør hele tiden prøve å ta seg selv i at man reagerer negativt.

Tolle: Det kommer jo også litt an på hvordan ting sies ved bordet. En ting er hakking, som alltid er usaklig. En helt annen ting er en hyggelig og rolig oppfordring til makker om at begge to nå bør prøve å ta seg sammen. Det er viktig ikke å miste humøret, uansett hvordan det går!

I svenske og danske bridgetidsskrifter blir dere — etter at dere vant Nordisk Mesterskap på Sole, fremholdt som skyhøye favoritter til Europamesterskapet for juniors i Sverige til sommeren. Hvilke sjan-

ser mener dere at dere har, rent objektivt?

Tolle: Det er det ingen som vet. I løpet av kort tid kan bra lag springe frem som paddehatter. Men — vi stiller opp for å gjøre det best mulig.

Johan: Den som spiller best bridge vinner!!

Leif Erik: Vi bør nok ha sjansen til å kunne hevde oss i toppen — vi slo jo i Nordisk Mesterskap det laget som er regjerende Europamestre, selv om svenskene sikkert spilte dårligere mot oss på Sole enn de gjorde under EM.

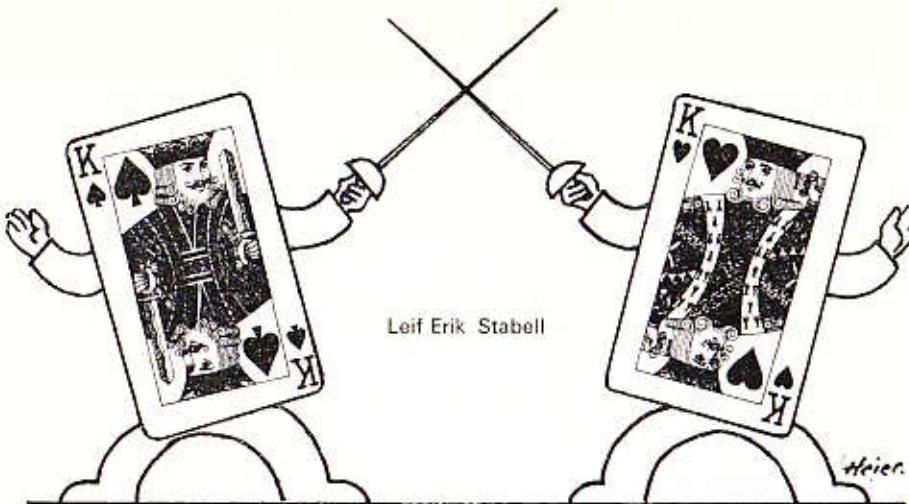
Peter: Jeg tror også at vi har en rimelig sjanse til å gjøre det godt.

I alle fall benytter BIN seg av anledningen til å ønske dere lykke til. Vi krysser fingrene for dere og håper at dere fortsetter seiersrekken ved å vinne EM!

spill jeg....

Nå fikk jeg et avkastproblem på egen hånd. Hvis Nord har hjerter Konge, kan jeg bare kaste ruter, og ta to hjerterfinesser. Men etter en lang tenkepause bestemte jeg meg for å spille på hjerter Konge hos Syd, ettersom Nord allerede hadde vist K, D i klover og Eset i spar.

Jeg kastet derfor hjerter fra hånden, og stakk Nords hjerter i neste stikk med Eset. Tre ganger spars fulgte, og dermed ble Syd skyiset i hjerter og ruter, slik at jeg fikk 4 rutestikk ved finesse med Knekten. Vi tapte dog 2 IMP på spillet, ettersom man ved det andre bordet fikk 11 stikk etter sparutspill.

DUELLEN

BIN vil i hvert nummer la to topp-par møtes til meldeduell. Det vil hver gang være 8 meldeproblemer, som hver gir en maksimal uttelling på 10 poeng. Spillene er vedheftet som bilag til midtsidene, så riv dem ut og MELD DEM MED DERES YNDLINGSMAKKER FØR DE LESER VIDERE. Husk at kun sluttkontrakten teller, veien dit er likegyldig.

Seierherrene fra forrige nummer møter denne gang sine lagkamerater i internt prestisjeoppgjør. Harald Nordby—Terje Pedersen og Rolf Melby—Kåre Ivar Wang har gjort praktisk talt rent bord når det gjelder lagturneringer her på berget, og det er en kjent sak at de aldri kan bli enige seg imellom om hvem som er best. Omsider er altså sjansen

kommet, og hvordan det gikk skal vi ikke røpe ennå.

Begge par spiller Neapelklover med visse modifikasjoner og en hel del kunstige (men også noen naturlige!) meldinger. Men med bare naturlige (og kanskje noen få nødvendige kunstige) meldinger kan man komme vel så langt.

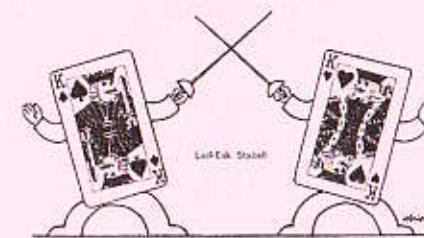
Der intet annet er angitt spilles det robber eller lagturnering.

Utfordrerne: Kåre Ivar Wang t. v.
og Rolf Melby.

Mestrene: Terje Pedersen t. v. og
Harald Nordby.

DUELLEN

Vest's hender

Vest's hender

1. Vest gir, alle i faresonen.

♠ 7 3
♥ E K Kn 4
♦ D 9 3
♣ E 10 6 4

2. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ E D 6 5
♥ —
♦ E 10 9 8 4
♣ E K 7 3

3. Syd gir, Nord—Syd i faresonen.
Syd åpner med 1 kløver.

♠ 5
♥ E D 8 7 6
♦ K 10 8 6 5
♣ 6 2

4. Vest gir, alle i faresonen.

♠ D Kn 7
♥ K 4 3
♦ E K D 6
♣ Kn 8 7

5. Øst gir, ingen i faresonen.
Syd melder spar på laveste nivå.

♠ E 10
♥ E K 8
♦ D Kn 8 2
♣ D Kn 6 5

6. Nord gir, ingen i faresonen.
Nord åpner med 1 hjerter.

♠ E 10 3
♥ K 8 4
♦ E Kn 6
♣ 10 9 6 2

7. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ K Kn
♥ 10 9 8 6 2
♦ E K D
♣ 8 6 3

8. Nord gir, alle i faresonen.
Nord åpner med 1 spar.

♠ D 6
♥ 10 3
♦ Kn 9 8 6 3
♣ E D 7 6

Øst's hender

1. Vest gir, alle i faresonen.

♠ K D Kn 4
♥ 9 7
♦ 5
♣ K D Kn 9 7 2

2. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ 4
♥ E D Kn 9 6 3 2
♦ D 6
♣ 10 6 2

3. Syd gir, Nord—Syd i faresonen.
Syd åpner med 1 kløver.

♠ Kn 8 7 4 2
♥ —
♦ E D Kn 9 4
♣ K 5 3

4. Vest gir, alle i faresonen.

♠ E K 6
♥ D Kn 10 8 7
♦ 5 3 2
♣ E 10

5. Øst gir, ingen i faresonen.
Syd melder spar på laveste nivå.

♠ Kn 4
♥ D 10 9 6 5 3
♦ —
♣ E K 7 4 2

6. Nord gir, ingen i faresonen.
Nord åpner med 1 hjerter.

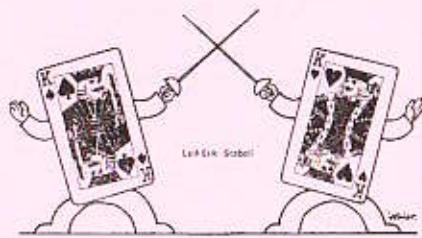
♠ K 8 7
♥ E 3
♦ D 9 8 5
♣ D Kn 7 4

7. Vest gir, ingen i faresonen.

♠ E D 9 7 4
♥ K 5
♦ 7 6 3
♣ D 5 4

8. Nord gir, alle i faresonen.
Nord åpner med 1 spar.

♠ E K 2
♥ K D 9 4
♦ 4
♣ K Kn 9 5 3

DUELLEN

Øst's hender

1. Vest gir, alle i faresonen.

♦ 7 3
♥ E K Kn 4
♦ D 9 3
♣ E 10 6 4

♦ K D Kn 4
♥ 9 7
♦ 5
♣ K D Kn 9 7 2

2. Vest gir, ingen i faresonen.

♦ E D 6 5
♥ —
♦ E 10 9 8 4
♣ E K 7 3

♦ 4
♥ E D Kn 9 6 3 2
♦ D 6
♣ 10 6 2

Vest Øst
Wang *Melby*
1 hj 2 kl
3 kl 5 kl
pass

Nordby *Pedersen*
1 hj 2 kl
3 kl 5 kl
pass

Vest Øst
Wang *Melby*
1 kl 1 hj
2 ru 3 hj
4 hj 4 sp
5 hj pass

Nordby *Pedersen*
1 kl 1 hj
2 ru 3 hj
3 sp 4 hj
pass

Siden parene spiller samme system, var det ikke så uventet at meldingsfølget på enkelte spill ville gå på samme måte ved begge bord. 2 klover viser ikke nødvendigvis kloverfarge, men kan f. eks. være innledningen til reversmelding i en annen farge. 3 klover viser en svak hånd med minst like lang klover som hjerter, og med singelton ruter var ingen av Østspillerne inne på å melde grand.

Spillet stammer fra jr.-NM, der bare 3 par (riktignok i parturnering) fant frem til 5 klover. Resten var stort sett i 3 grand med 2 bet.

5 klover	10
4 klover	5
3 grand	4
1 grand	3
2 grand	2

Stillingen:

<i>Nordby—Pedersen</i>	10
<i>Melby—Wang</i>	10

Igjen temmelig identiske meldingsfølge:

1 kl viser minst 17 p, 1 hj: 0—2 kontroller, minst 6 p. 2 ru er naturlig, mens 3 hj nå viser minst 6-kortsfarge med bare en taper. Wang var nå fornøyd med å spille hjerterkontrakt, og plasserte kontrakten i 4 hj, til tross for hjerterrenonse. Med 7 korts hjerter og betydelig tillegg gjorde imidlertid Melby et stemforsøk (4 sp; cue bid). Dermed var de forbi den beste kontrakten, men buklandet i den (etter Melbys mening) klart nestbeste. Nordby valgte å vise sin sparfarge først, og hadde dermed ingen problemer med å passe 4 hj. Husk at Øst ikke kan ha stort utenom hjerterfargen. (0—2 kontroller.)

4 hjerter	10
5 hjerter	7
3 hjerter	6
3 klover	5
3 ruter	5
4 klover	3
4 ruter	3
3 grand	2

<i>Stillingen:</i>	
<i>Nordby—Pedersen</i>	20
<i>Melby—Wang</i>	17

3. Syd gir, Nord—Syd i faresonen.
Syd åpner med 1 klover.

♦ 5	♦ Kn 8 7 4 2
♥ E D 8 7 6	♥ —
♦ K 10 8 6 5	♦ —
♣ 6 2	♦ K 5 3

4. Vest gir, alle i faresonen.

♦ D Kn 7	♦ E K 6
♥ K 4 3	♥ D Kn 10 8 7
♦ E K D 6	♦ 5 3 2
♣ Kn 8 7	♦ E 10

Vest	Ost
1 kl) Wang	Melby
2 gr	4 ru
pass	
(1 kl) Nordby	Pedersen
1 hj	1 sp
2 ru	4 ru
pass	

På tross av soneforholdene valgte Wang å gå inn med 2 grand (marmic) som viser minst 5—5 i hjerter og ruter. På 4 ruter hadde han (selvfølgelig) ikke noe tillegg.

Nordby syntes ikke hånden var god nok for 2 grand, og nøyde seg med konservative 1 hjerter. Men også dette ledet til 4 ruter, en kontrakt som bør ha gode sjanser.

3 ruter	10
4 ruter	9
5 ruter	4

Stillingen:	
Nordby—Pedersen	29
Melby—Wang	26

«Pedro» og «Nordbysjefen»
—fremdeles i teten!

5. Øst gir, ingen i faresonen.

Syd melder spar på laveste nivå.

♦ E 10	♦ Kn 4
♥ E K 8	♥ D 10 9 6 5 3
♦ D Kn 8 2	♦ —
♣ D Kn 6 5	♦ E K 7 4 2

6. Nord gir, ingen i faresonen.

Nord åpner med 1 hjerter.

♦ E 10 3	♦ K 8 7
♥ K 8 4	♥ E 3
♦ E Kn 6	♦ D 9 8 5
♣ 10 9 6 2	♦ D Kn 7 4

Vest
Wang

Ost
Melby

(1 hj) pass

1 gr

pass

Nordby Pedersen

(1 hj) pass

1 gr

3 gr

pass

Praktisk talt samme meldingsforlop ved begge bord, men med en aldri så liten forskjell på slutten. 1 grand i 4. hånd viser 10,5—14 p., og 2 grand er da naturlig invitert. Hvor Nordby fikk tillegget fra, er det ingen som har greid å oppdage, 12 p., 4-3-3-3 og en (som regel) ikke altfor godt plassert hjerterkonge kan vel ikke være stort mer enn minimum. Dog skal det sies til hans forsvar at han hadde to tiere, en nier, og til og med hjerter 8, såkalte «Palmistromske honnører».

3 klover	10
1 grand	10
2 grand	7
2 ruter	7
4 klover	5
3 ruter	3
3 grand	2

Stillingen:

Nordby—Pedersen	47
Melby—Wang	49

«Tannleger'n» og «Gafle»
Har nå overtatt ledelsen!

Disse hendene voldte ikke altfor store problemer, hele poenget var å unngå grandkontrakten på Vests hånd, den kan bli problematisk med kloverutspill.

5 grand (Ø)	10
5 hjerter	10
3 grand (V)	6
4 grand (V)	4
5 grand (V)	3
5 ruter	3

Stillingen:

Nordby—Pedersen	45
Melby—Wang	42

7. Vest gir, ingen i faresonen.

♦ K Kn	♣ E D 9 7 4
♥ 10 9 8 6 2	♥ K 5
♦ E K D	♦ 7 6 3
♣ 8 6 3	♣ D 5 4

8. Nord gir, alle i faresonen.
Nord åpner med 1 spør.

♦ D 6	♦ E K 2
♥ 10 3	♥ K D 9 4
♦ Kn 9 8 6 3	♦ 4
♣ E D 7 6	♣ K Kn 9 5 3

Vest Øst
Wang Melby
1 hj 1 sp
1 gr 2 gr
pass

Nordby Pedersen
1 hj 1 sp
1 gr 2 gr
pass

Vest Øst
Wang Melby
(1 sp) dobl
2 ru pass

Nordby Pedersen
(1 sp) dobl
2 ru 2 hj
3 kl pass

Her gjelder det å stoppe så lavt som mulig, for til tross for 24 p. tilsammen, er det vanskelig nok å skrape sammen 8 stikk i noen kontrakt. Etter den naturlige innledningen 1 hjerter—1 spør—1 grand syntes begge Østspillere at hånden var verdt en utgangsinvitt. Ikke lett å invitere både i grand og spør samtidig, og med den jevne fordelen synes veien kortest til 3 grand. Også dette spillet er fra jr-NM, og det var ikke mange som klarte å stanse under utgang.

2 spar	10
1 grand	8
2 hjerter	7
2 grand (Ø)	7
3 spar	6
2 grand (V)	6
3 grand	4
3 hjerter	3
4 spar	3

Stillingen:
Nordby—Pedersen 53
Melby—Wang 55

Begge Østspillere doblet opplysende, og fikk det svært vanskelig da makker (ikke helt uventet, vel) svarte 2 ruter. Melby valgte å passe, ikke noen særlig heidig løsning. Det er ingen tvil om at hånden er for svak til 3 klover, men Pedersen fant frem til fantasifulle 2 hjerter, som normalt viser (minst) 5-kortsfarge og en god hånd. Da han så fikk høre 3 klover fra makker ble han så begeistret over å ha funnet en tilpasning at han glente å melde videre. Men 3 klover var utvilsomt en bedre kontrakt enn 2 ruter.

5 klover	10
3 grand	7
4 klover	4
2 grand	4
2 ruter	1,5
(forhoyet til 2 etter påtrykk fra Melby)	
4 grand	1

Sluttresultat:

Nordby—Pedersen	57
Melby—Wang	57

Dermed må det omkamp til for å kåre lagets beste par, så dette kan ikke avgjøres før tidligst i neste nummer.

Steffen Steen Möller, København:

BRIDGE FRA MESTERHÅND

Kjenner De Sunday Times' internasjonale turnering, som hvert år spilles i London i januar måned? Det er en høyt estimert turnering mellom 16–20 sterke par fra hele verden; det er ingen premier, intet reisebidrag eller annen form for støtte til de tilreisende spillere, men allikevel står spillere fra Brasil, USA, Israel og andre fjerntiliggende land i ko for å få lov til å delta. Alene æren av å få en invitasjon er enorm, og en topp-plassering — snakk ikke om det! Ren prestisje altså.

Blant de nordiske land har Island og Sverige hatt deltagende par atskillige ganger, men ifjor fikk de dårlige resultater (svenskene besatte jumboplassen) og ble ikke invitert igjen. Det gjorde derimot min makker, Stig Werdelin og jeg, vi besatte nemlig annenplassen ifjor. Vi hadde under bridgeolympiaden i Miami i 1972 begynt en sjarmoffensiv mot uttagningskomitéen for Sunday Times, og endelig i 1975 kom invitasjonen — et avbuds ga en ledig plass tror jeg, og for første gang fikk et dansk par delta.

Norge har aldri deltatt, og det er selvfølgelig en feil, når man tenker på de gode internasjonale resultater, nordmennene har oppnådd de siste tiårs tid. Willy Varnäs har vært nærmest. Han stod på avstand og betraktet det cocktailparty, som dannet opptakten til årets turnering, da en behjertet danske grep

inn og sikret ham adgang til cocktails og fribillett til den runden han hadde tid til å overvære, som avslutning på en forretningsreise til England.

Turneringen i 1976 var den trettede i rekkesfølge. Foruten toppen av den engelske eliten så de mest interessante par slik ut: Omar Sharif—Mari, Egypt/Frankrike, Schapiro—d'Alelio, England/Italia, Stayman—Granovetter, USA og Chagas—Assumpcao, Brasil. Til alles overraskelse gikk imidlertid seiren til et meget ungts par: Barnet Shenkin—Michael Rosenberg, Skotland. Norske juniorspillere vil kunne huske den førstnevnte fra EM for juniorer i Delft 1972 og København 1974. Werdelin og jeg lå midt i turneringen med gode sjanser for å gjenta forrige års gode plassering, men falt helt sammen i sluttfasen og havnet i det slagne felt.

Før jeg behandler et spill fra turneringen, skal jeg kort nevne at alle spilte mot alle i kamper på 10 spill. Kortene er dublert, og utregningen skjer med datumscore etter Butler-beregningen (med 16 par er det 8 bord og altså 8 resultater. De to beste resultater for Nord/Syd og de to beste for Øst/Vest tas bort, hvoretter gjennomsnittet for de siste fire beregnes. Dette gir spillets datumscore.) Hvert par regner deretter ut sin kamp som en alminnelig lagkamp mot de ti datumscorene, og omregner IMP-differansen til

matchpoeng etter en 20—0 skala. Metoden har ofte vært kritisert ved uttagning av representasjonspillere i forskjellige land, men i Sunday Times er den god. Det sterke felt i kombinasjon med fjernelsen av de fire ytter-resultatene garanterer at abnorme resultater elimineres. Det er akkurat som å spille en hård lagkamp mot meget sterke motstandere, hvor dyktighet er langt mere avgjørende enn flaks. En påstand som understrekkes ved at et gjennomsnitt på 12—8 gir en sikker seier i Sunday Times.

Nord gir. Alle i sonen.

♦ E D 10 5 2
♥ Kn 8 7 4
♦ 8
♣ E Kn 3

♦ K 8 6 3		♦ Kn 7
♥ E K 9 3		♥ D 6
♦ D		♦ Kn 10 9 7 3 2
♣ K 8 6 5		♦ 9 4 2

Nord	Ost	Syd	Vest
1 hj	pass	2 ru	dobl
pass	pass	pass	

Den irske Nordspiller var neppe glad over utviklingen, men hans makkker spilte hjem den tilsynelatende håplose kontrakten, etter å ha fått litt hjelp. Vest startet med hjerter Konge og skiftet til kløver. Syd kom inn på Damen og tok sparfinenessen. Deretter spilte han seg hjem på ruter ess, tok kløverfinessen og innkasserte alle sine sorte stikk. En tredje runde spar sikret ham stikk for en av de små trumfene. Det som skjedde var at Øst stjal med ruter 7, mens Syd kastet en hjerter og fikk dobbelthold i trumf.

Vest kan bete kontrakten ved å skifte til trumf, slik at Syd ikke får anledning til å knipe i begge de sorte farvene. Fortsettelse i hjerter er også godt nok, selv om hjerter damen går med på kjopet, for Øst får da i tredje stikk hjem en liten trumf og har fremdeles tre sikre trumstikk. Med åpne kort kan Vest starte med hjerter 3 og få to bet.

180 poeng var imidlertid ingen gullgrube for det irske paret, idet datumscoren var 120 poeng til Nord/Syd. Werdelin og jeg scoret 6 IMP som Øst/Vest ved å ta 1 bet på to spar. Nord fikk aldri knepet i kløver og tapte to sparstikk, tre hjerterstikk og et kløverstikk.

Safety first.

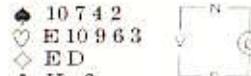
Løsere av bridgeproblemer deler seg i to grupper. En som består av dem, som vil se alle kort og finne den eksakte løsning i erkjennelse av at andre problemer allikevel ikke er «virkelig» bridge, når man ikke kjenner motstanderne og opplever stemningen ved bordet. Det er «double-dummy»-løserne. Den andre gruppen er «single-dummy»-løserne som med like stor rett hevder at det ikke er «virkelig» bridge, når man kan se alle kort. Begge grupper har naturligvis rett, men det er ubestridelig at enhver form for oppgaveløsning er gavnlig for løserens bridge i praksis ved bordet.

For ikke å trå noen av de to gruppene på tørne har jeg med de følgende spill provet å treffe midt i mellom. Det er «single-dummy» problemer, men det finnes en eksakt løsning, som garderer mot enhver — selv nokså usannsynlig —

sits og beste motspill. Det gjelder bare å spille helt safe, særlig når kontrakten ser opplagt ut.

1.

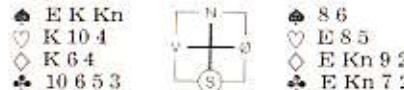
♦ 10 7 4 2
♥ E 10 9 6 3
♦ E D
♣ Kn 6

Vest spiller 2 hjerter. Nord åpner med ruter Knekt, og Vest stikker Syds Konge med Esset. Vest spiller en liten hjerter, Nord setter i Damen og Øst tar med Kongen. I tredje stikk spilles en liten hjerter fra Øst og Syd legger liten hjerter. Vest tar 8 stikk mot enhver fordeling og ethvert motspill.

2.

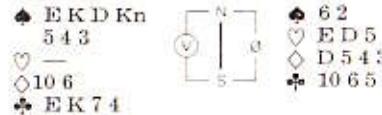
♦ E K Kn
♥ K 10 4
♦ K 6 4
♣ 10 6 5 3

Vest spiller 3 grand. Utspill spar 10. Vest tar 9 stikk mot enhver fordeling og ethvert motspill.

3.

♦ E K D Kn
♥ 5 4 3
♦ 10 6
♣ E K 7 4

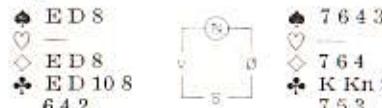

Vest spiller 4 spar. Nord starter med ruter Ess, Konge, og Syd kaster en liten hjerter. Nord skifter til spar 10, Syd er renons og kaster en hjerter.

Vest tar 10 stikk mot enhver fordeling og ethvert motspill.

4.

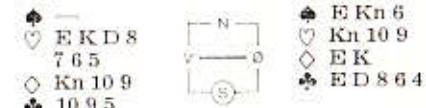
♦ E D 8
♥ —
♦ E D 8
♣ E D 10 8 6 4 2

Vest spiller 5 kløver. Nord åpner med hjerter Konge. Vest tar 11 stikk mot enhver fordeling og ethvert motspill.

5.

♦ —
♥ E K D 8
♦ 7 6 5
♣ Kn 10 9 5

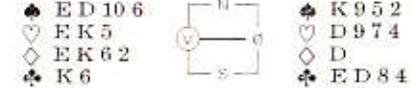

Vest spiller 6 hjerter. Utspill spar Konge.

Vest tar 12 stikk mot enhver fordeling og ethvert motspill.

6.

♦ E D 10 6
♥ E K 5
♦ E K 6 2
♣ K 6

Vest spiller 7 grand. Nord åpner med kløver Knekt.

Vest tar 13 stikk mot enhver fordeling og ethvert motspill.

Løsningene:

1. Vest kniper med hjerter 10.
 - Hvis Nord har hjerter Knekt, stjeler Vest senere to spar på bordet.
 - Har derimot Syd hjerter Knekt, beholder hjerter 10 stikket, og Vest trekker hjerter Ess. En sparstjeling på bordet gir kontrakten.

Gal variant: Vest stikker med hjerter Ess, men Syd har hjerter Knekt, og når Syd senere kommer inn, vil hjerter Knekt trekke ut en av bordets trumf.

2. Vest spiller øyeblikkelig kløver til Esset og kløver mot 10-eren.
 - Hvis Nord har kløver K.D., x, x, presser kløver 10 ut den ene honnoren, og Vest får senere det niende stikket ved

- a spille opp mot kløver Knekt.
- b. Hvis Syd har kløver K,D,x,x, må han sette i en honnor for å hindre at kløver 10 umiddelbart gir det niente stikket. Senere presser Vest ut den andre honnoren.
- c. Kloverfordeling 3—2 gir ikke Vest noe problem.

Gal variant: Vest spiller på ruterfarven som sitter skjevt, eller kniper med kløver Knekt, som blir tatt av Syd med singel kløverhonnor. I begge tilfellene klarer motspillerne å godspille to stikk i en av de edle farvene.

3. Vest trekker 3 ganger trumf (og lar 1 trumf bli sittende ute). Han fortsetter med kløver Ess.
- a. Hvis Nord stjeler, må han spille bordet inn til to stikk.

b. Hvis Nord følger kløver — eller han unnlater å stjele — fortsetter Vest med kløver Konge. 1. Stjeler Nord kløver Konge blir resultatet som foran nevnt. 2. Følger Nord farve, sitter kløverne 3—2. Nords siste trumf tas ut hvoretter spilleren avgir et kløverstikk. 3. Unnlater Nord å stjеле, spilles han inn på sin siste trumf, og må gi blindemann to stikk.

Gal variant: Vest trekker ut alle trumfene og baserer seg på en hyggelig kløversits.

4. Vest stjeler på bordet og kaster ruter 8 fra hånden. Deretter spilles spar 3.
- a. Hvis Syd legger liten spar, dekker Vest med spar 8, og Nord tvinges til å gi favor.

b. Hvis Syd legger en mellomstor spar, dekker Vest med spar Dame, og Nord må bruke Kongen. For å unngå å gi favor, må Nord returnere spar. Motspillerne må ofre sin nest siste mellomspor for å hindre spar 8 i å ta stikk. Vest stikker med Esset og fortsetter med spar 8. Dermed er spar 7 godspilt til avkast av ruter Dame.

Gal variant: Vest kaster ruter i første stikk fra blindemann og spar fra hånden — for å la Nord være inne og måtte gi enda et favorutspill. Men da stikker Syd med hjerter Ess, og blindemanns fjerde spar kommer aldri til å gjøre nytte for seg.

5. Vest stjeler hjemme, trekker tre ganger trumf, spiller kløver til Esset, kaster en kløver på spar Ess, stjeler spar Knekt og spiller kløver 10.
- a. Hvis det faller en kløverhonnor på kløver Ess — eller hvis Nord dekker kløver 10 — er det ikke noe problem.
- b. Hvis Nord følger på med liten kløver når kløver 10 spilles, lar Vest 10-eren løpe. Kløver 10 vil enten ta stikket eller bli stukket med en honnor, hvilket betyr at ruterfarven sitter 3—2 og kan godspilles ved en enkel stjeling.
- c. Hvis Nord viser renons på kløver 10, kan Vest senere ved hjelp av kløver Dame, 8 presse ut Syds Konge mot håndens trumf.

Over til side 28.

Th. Løstegaard:

VESTFOLDBRIDGE

Når sant skal sies hører vel ikke Vestfoldspillerne til dem som skaper vanskeligheter for den norske UK når lagene til de store internasjonale turneringene skal settes opp. Vi er beskjedne på våre kanter! Skal tro om noe av kraften og pågangsmotet forsvant sammen med hvalfangsten? Tenk for eks. på fotball. Det er riktig nok noen år siden den beste halvparten i det norske landslaget kom fra Vestfoldklubber, og navn som Gunnar Thoresen, Thorbjørn Svendsen og Finn Bredesen har satt dype spor etter seg i fotballhistorien.

Larvik Bridgeklubb kan skilte med et norgesmesterskap fra denne tiden, men senere har det vært heller tynt. Slenger våre klubber med til tredje eller fjerde runde i NM for lag, overlater man stort sett kamplassen til andre.

Nå vil ikke dette si at man ikke kan spille god bridge også på våre kanter, og noen snakebiter kan jo leserne få ta del i:

Motspill av klasse.

Når man skal skrive om bridge fra Vestfold, kan man ikke komme utenom *fru Frida Strom, Tønsberg*. For noen få måneder siden måtte hun gi tapt i en håplos kamp mot en sykdom som selv den sterkeste livsviljen må kapitulere for. I hennes rike 84-årige liv ble bridgen den store interesse ved siden av hjem og familie, og selv sagt også hennes yrke som dansepædagog. Hun

var i besittelse av en mild autoritet som aldri virket påtregende, intelligent som hun var. Derfor fikk hun en stor venneskare, og ikke aller minst blant bridgespillere. Allerede da rektor Midsem introduserte det moderne bridgespillet i Norge ble hun en interessert tilhenger, og selv i en alder av 84 år våger jeg å påstå at hun var en av Vestfolds beste kvinnelige bridgespillere.

Frida Strom.

La meg få vise henne i aksjon i et spill for mange år siden hvor hun hadde lagt seg til med en ikke ukjent makker ved navn Robert Larssen.

Syd gir. Alle i sonen.

♦ K 9 6 2	♦ 10 5 4
♥ 9 2	♥ Kn 10 7 4
♦ E 6 3	♦ D Kn 8
♣ 10 8 5 4	♣ D 9 2
♦ E 7 3	
♥ ED 6	
♦ 10 9 7 4	
♣ E K 6	

Beskjeden som hun var, hadde hun plassert seg som vest, og «Bols» var ikke fordringsfull han heller. Men, — det spiller mindre rolle når man bare kan utnytte det lille man har fått seg tildelt på en formuig og smart måte.

Syd ble raskt spiller i 3 grand, og fru Frida skulle starte det hele. Noe godt utspill hadde hun ikke og valgte derfor ruter seks, som kunne se ut som toppen av ingenting. Den gikk forbi bordet, og Bols fikk stikket for knekten. Liten spar i retur gikk til vår felles venninne på vest, som pent og pyntelig fortsatte med — ruter tre! Syd så ingen grunn til å bruke bordets Konge, så øst fikk for sin Dame. Så var det bare å sette makker inn med nok en ruter, for så å sitte og vente på et kloverstikk til slutt. Et riktig artig motspill, ikke sant?

En skjult variant.

I «Vestfoldmesterskapet for mix» forekom et spill hvor vinnervarianten lå godt skjult, ja — det er vel til og med et spørsmål om man ikke må være alet opp med spaghetti for å mestre slike vanskeligheter.

Nord gir Nord-Syd i sonen.

♦ 5	♦ E K Kn 9 7 2	♦ 10 9 4 3	♦ 8 6	♦ E K D Kn 9 5 2
♥ 5	♥ E K Kn 10 2	♥ D 10 6	♥ K D Kn 7 6 4	♥ —
♦ 10 5 2	♦ E 5	♦ E Kn 8	♦ E 10 4	♦ K 9 3
♦ K Kn 7	♦ D 10 7 6	♦ 8 5 2	♦ 9	♦ E Kn 10
♦ E K D Kn 8 2	♦ 10 7 3	♦ 9 8 5 2	♦ 4 3	♦ 8 7 6 4 2
♦ 5	♦ 9 7 3	♦ 6 5	♦ E 10 3 2	
♦ K 6 4	♦ D 10 9 2	♦ 8 6 3	♦ 6 5	
♦ E D 4	♦ K 8 5	♦ Kn 4 3 2	♦ 8 7 6 4 2	
♦ 7 6				
♦ 8 4 3				
♦ D 9 7 3				
♦ 10 9 6 3				

Meldingene er det ikke så mye å si om, for etter 1 hjerter fra Nord, og

pass fra Øst og Syd, mente Vest å ha kapasitet for en utgangskontrakt i spar. Nå viste det seg at han overvurderte sine spille-egenskaper, et ikke helt ukjent fenomen blant svært mange bridgepillere.

Nord startet programmessig med hjerter Ess, men da Syd viste liten interesse for foretaket ved å legge sin treer, skiftet Nord til ruter ti. Knekten ble forsøkt, men da Syd hadde selskap av den røde Dame, måtte Vest opp med Kongen. Etter å ha tatt ut trumfen, gikk Vest trostig ived med en liten ruter mot bordets Ess 8, men da Syd hadde lagt seg til med nieren også, ble det bet fordi Vest også måtte avgå til kloverstikk.

Jeg fulgte spillet ved et bord hvor utviklingen skjedde som antydet, men siden jeg selv anser meg for å være en av Vestfolds bedre bakspillere, og fra tid til annen er blitt foret med såvel hvitlök som spaghetti, mente jeg at spillet kunne vinnes, noe du sikkert er enig med meg i?!

Har du vært inne på tanken å la Nord få beholde stikket for ruter ti? Ingen dum idé! Nord må fortsette med ruter, og nå har vi løpet under en like god kontroll som Ivar Formmo. Vi tar av oss ruterne, samtidig som vi trumfer hjerter ti underveis, og passer på å være inne på bordet for å sette Nord inn med hjerter Dame. Selv kaster vi en klover, og forestillingen er over.

Vienna Coup.

Erling Tenvik, Tjølling Bridgeklubb hører til topssjiktet i Vestfolds bridgeliv, og sammen med Roy Johansen har han også satt seg i respekt i nasjonal mälestokk i flere store turneringer.

Nå hører vel kanskje ikke Vienna Coup til det aller vanskeligste i bridgen, men det er alltid hyggelig å se det gjennomført, særlig i en storeslem hvor det er store tall det dreier seg om.

Nord gir Ingen i sonen.

♦ K Kn 6 4	♦ 9 8 5 2
♥ Kn 10 2	♥ 6 5
♦ E 5	♦ 8 6 3
♦ D 10 7 6	♦ Kn 4 3 2
♦ 10 7 3	♦ E D
♦ 9 7 3	♦ E K D 8 4
♦ D 10 9 2	♦ K Kn 7 4
♦ K 8 5	♦ E 9

Nå spiller makkerparet Vienna, men plussset på med en rekke konvensjoner så hverken Boe eller Herseth vil kunne kjenne det igjen. Nå vet jeg ikke om svake brilleglass eller manglende ferdigheter i den edle regnekunst kan være årsaken, for Nord fant raskt ut at hans kort var verd en kloveråpning. For sikkerhets skyld svarte Erling 1 grand, og da hans makker meldte 2 klover var han sikker på at det ikke var ment som spok der oppfra. Nå vet jo den gode Erling at 7 grand er det meste en kan melde i dette spillet, og alle advarsler og understag av en konge fra hans makker virket ikke som bremsesko når farata først var satt opp.

Mot 7 grand fikk han naturligvis ikke noe gratis i utspillet fra Vest, for sparfargen kan han mestre selv. Nå kan det se ut som Vest sitter noenlunde trygt på et kloverstikk, og det hadde han vel også gjort hvis han ikke hadde lagt seg til med dameselskap i tillegg. Etter fire

ganger spar, hvor hverken Syd selv eller Vest hadde kastevanskeligheter, tok Erling seg hjem på hjerte, og tok så av seg klover Ess. Når han så kjorte ut resten av hjertene, begynte Vest å mislike forestillingen. Han hadde ingen vanskeligheter med å holde klover Konge, mens damebekjentskapet ble en belastning for ham.

Erling Tenvik.

Klarer du å melde storeslemmen?

Vest gir Alle i sonen.

♦ 10 7	♦ 9 8 5
♥ 9 8 5	♦ Kn 8 7 2
♦ Kn 8 7 2	♦ K D 5 3
♦ K D 5 3	

♦ 8 6	♦ E K D Kn 9 5 2
♥ K D Kn 7 6 4	♦ Kn 8 7 2
♦ E 10 4	♦ K 9 3
♦ 9	♦ E Kn 10
♦ 4 3	♦ 4 3
♦ E 10 3 2	♦ E 10 3 2
♦ 6 5	♦ 6 5
♦ 8 7 6 4 2	♦ 8 7 6 4 2

Vest åpner selvagt med 1 hjerter, og så er det bare å knekke ived! Storeslemmen er ikke så lett å finne og uten bruk av Culbertsons sporremeldinger vet jeg ikke om det lar seg gjøre heller.

Vi foreslår følgende:

Vest	Øst
1 bj	4 kl!!
4 ru	5 ru
5 bj	6 ru
6 gr!	7 sp!

Over til side 30.

Terence Reese:

SPILLER DE GODT NOK?

Med enerett for Norge

Nord gir. Nord—Syd i faresonen.

♠ Kn 5 3
♥ E K 9 8 4
♦ E Kn 5
♣ Kn 7

♠ E D 4
♥ 10 2
♦ K D 10 6
♣ 8 6 4 2

Nord	Ost	Syd	Vest
1 hj	1 sp	2 gr	3 kl
3 gr	Pass	Pass	Pass

Analysér spillet ordentlig før De slår opp på s. 30. Der vil De finne ut hvorledes mesterspilleren Terence Reese tenker.

Mesterhånd...

Gal variant: Vest prøver å spille på eliminasjon eller tar finesse så Syd får for en singel kloverhonnør.

6. Vest trekker tre ganger hjerter, ruter og klover. Hvis hjerterne ikke er fordelt 3–3, har Vest full oversikt over 10 kort på en av motspillernes hender. Denne hånd kan ikke ha spar Knekkt gardert og er ufarlig. Ved å trekke to sparhonnører og beholde gaffel over den farlige hånd, kan Vest om nødvendig knipe opp spar Knekkt fjerde.

Gal variant: Vest prøver seg på en av de utallige skvissjanser, men gjetter galt.

I den parturering hvor spillet forekom, valgte Nord å melde utgang i faresonen, fremfor å spille på å bete 3 klover.

Utspill spar 6. Nord la spar 3, Øst spar 7, og nå må Syd legge sin spilleplan. Hans første — foreløpig — opptelling viser 8 stikk. Det niente stikket må antagelig vinnes i hjerter. Sjansen til at dobbeltfinessen i hjerter skal lykkes er imidlertid meget liten og det er jo temmelig sikkert at motparten vil sikre seg adskillige kloverstikk så fort de kommer inn. Går det an å hindre dette?

Om to klover...

Hva Øst enn returnerer er kontrakten hjemme. Spiller han klover, får Damen stikket. Spiller han hjerter, er det til dobbeltrenons. Spiller han trumf, blir han satt inn på den tredje ruter og får det samme problem.

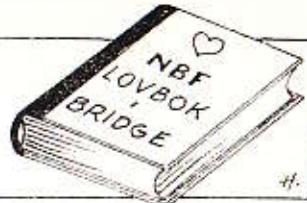
Han valgte ruter Dame til Kongen (best), og oppnådde jallfall å fore problemet over på makker. Hvis Vest stjeler, er han sluttspilt. Hjerter tilbake er dobbeltrenons, klover gir to stikk til spilleren, som legger en liten fra bordet og får Kongen under Esset. Og hvis Vest unilateralt stjeler, kan jeg ta en runde trumf og sette Øst inn på den tredje ruter. Både Øst og Vest så utviklingen, men var hjelpeøse.

Sure franskemann?

Nei, tvertimot, de bare smilte og bukket.

Hilberts hjørne -

Vi har valgt å kalle vår turneringsspesialist Hilbert Eilertsen sputte for «Hilberts hjørne».

De skarpe hoder som har funnet ut at dette må være et slags plagiat av «Hylands hörna» har fullstendig rett. Det er nemlig vår redaksjonssekretær som har vært ute og forsøkt å være original!

«Hilberts hjørne» mottar gjerne spørsmål som leserne ønsker besvart og for den saks skyld også forslag til nye turneringsformer eller andre ideer, som ønskes vurdert.

Dagens tema er:

Red.

SPILL AV FEIL MAPPE I EN HOWELLTURNERING

Dublikatlovenes § 15 foreskriver:

A. Hvis ingen av parene har spilt mappen tidligere, bør turneringslederen la det oppnådde resultat bli stående.

B. Hvis ett eller begge parene tidligere har spilt mappen, annulleres det siste resultatet, og turneringslederen kan påby at de spiller de riktige mapper til slutt (hvis tiden tillater det).

C. Det par som ikke får spilt mappen på regulær måte, tildeles justert score etter § 107.

B. og C. trenger ingen kommentarer, men til belysning av A. tar jeg følgende eksempel:

I en 7-bords Howell ligger det alltid 4 spillserier ved bord 5. I runde 5 ligger spill 15–22 ved bordet, og nå møtes par 1 og 9 der for å spille 15–16. La oss anta at de istedet spiller 17–18.

Senere i turneringen vil det skje at i runde 9 møtes par 14 og 9 ved bord 1 og i runde 14 møtes par 12 og 1 ved bord 2, og i begge tilfeller skal det her spilles 17–18.

Parene 14 og 12 får derved ikke spilt disse mappene, og skal ha justert

score iflg. lovenes § 107. Det ene alternativ er at de får minst 60 % av hoyest oppnåelige score på spillene. ToppScore i en 7-bords er 24 poeng på 2 spill, og 60 % av denne poengsum er 14,4. Den aktuelle score på runden blir da 15–9 i favor av parene 14 og 12.

Det andre alternativ er at de kan tildeles gjennomsnitt av de poeng de har oppnådd på de øvrige spill, forutsatt at dette gir mer enn 60 %. Vær oppmerksom på at spill 15–18 får ett resultat mindre enn resten av spillene i turneringen, slik at scoringen av disse følgelig starter på 1.

Så var det svensken som spilte 7 spar med følgende trumfbholdning: E K Kn 7 5 mot 10 9 8 4 2. Etter første trumfrunde ble det klart at de tre uteværende trumfene satt ugunstigst mulig, på ryggen. Spilleren svor og bannet, og han som satt på damen tredje bak E K koste seg ordentlig. Plutselig tar spilleforen og legger ned spar knekt, idet han messer: «Fall Damen — fall Damen!» «Nei-ei,» sa motspilleren og la fort en liten spar, — 7 trekk!!

Inns.: Florry Sandmark, Oslo.

Slik analyserer Terence Reese:

For Syd spiller på det første stikket, bør han ta stilling til hvorledes kloversfargen sannsynligvis sitter fordelt. Når Vest har kunnet gå inn med 3 klover, har han sannsynligvis 6-kortfarge. Men det faktum at han ikke spilte ut klover, viser at han ikke sitter med E-K-D i fargen. Det er derfor all grunn til å regne med at Øst sitter med klover Konge — eventuelt klover Dame — vel å merke singel!

Såsnart Syd har trukket denne konklusjon av meldinger og spill, kan Syd sette Vest på en særdeles vanskelig prove. Her er spillet:

♦ Kn 5 3	♦ K 10 9 8 7
♥ E K 9 4	♥ D 7 5 3
♦ E Kn 5	♦ 8 7 2
♣ Kn 7	♣ K
♦ 6 2	♦ 6 2
♥ Kn 6	♥ D 7 5 3
♦ 9 4 3	♦ 8 7 2
♣ E D 10 9 5 3	♣ K
♦ E D 4	♦ E D 4
♥ 10 2	♥ 10 2
♦ K D 10 6	♦ K D 10 6
♣ 8 6 4 2	♣ 8 6 4 2

Syd tar første sparstikk med Damen — og spiller øyeblinkelig en liten klover rett inn i fiendens territorium!!

For å bete kontrakten må Vest spille det som storspillerne kaller «Krokodillekuppet» — dvs. han må åpne sine kjever (ta Esset) så han svever sin makkers Konge.

Det er store muligheter til at Vest vil regne med at Syd har klover Konge og at han derfor er ute for å snike til seg det niende stikket i klover. Hvis Vest tenker at dette er situasjonen — eller han ikke tenker i det hele tatt — vil Vest bruke Damen — og kloversfargen er drept!

Øst, stakkar, kan ikke spille spar uten å gi spilleren det niende stikket og spilleren vil lett kunne etablere Nords hjerterfarge. Slik korrene sitter får han faktisk 10 stikk.

Vestfold...

La oss ta med en del nødvendige forklaringer: Vi må godkjenne hjerter som trumf fra starten, og med 4 klover spør vi om første eller andre rundens kontroll i fargen. 4 ruter viser Esset i fargen — og ingen andre Ess, og altså andre rundens kontroll i klover. Nå spør vi i ruter hvor vi vet at vi får negativt svar, og ganske riktig: svaret ble 5 hjerter. Nå kommer gjentatt spørremelding i ruter, altså spør vi etter tredje rundens kontroll i fargen, og da makker har ruter Dame, blir svaret bekrefrende, altså 6 grand. Nå kommer nok 7 spar som litt av en overraskelse for din makker, men hvis han ikke sliter med dårlig hjerte, tåler han det sikkert. Spilleføringen går greit. Med spar ut kan du bare få stjålet en klovertaper. Men når alle trumfene spilles, blir sluttstillingen (før siste spar):

♦ —	♦ 2
♥ —	♥ K 9 3
♦ Kn 8 7 2	♦ Kn
♣ K	
♦ —	
♥ K	
♦ E D 10 4	
♣ —	
♦ —	
♥ E 10	
♦ 6 5	
♣ 8	

På spar 2 kaster Vest hjerter Konge og Nord er ferdig. Enkeltskviesen gir kontrakten.

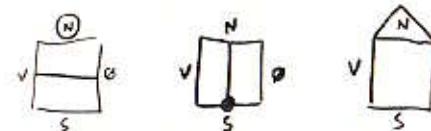
POST-KASSEN

Her inviterer BIN leserne til å komme med kritikk, artikler og meningsutveksling om det man har på hjertet. En ser seg imidlertid nødt til å ta et forbehold med hensyn til plass.

Til lykke — mine hjerteligste gratulasjoner! Det synes jeg, at I slap formidabelt fra, men med Halle og Wagle i baghånden har I også gode pennestrof.

Jeg synes, at idéen med kortdiagrammer er fin — dog virker det forkert, at NSOV står med kursiv, og kunne I ikke have utvidet teknikken med en bolle omkring kortgiveren — evt. således:

Endnu en gang Held og lykke med det nye blad — jeg tror det er kommet for at blive.

Venlig hilsen

Ib Lundby, Dansk Bridge.

Vi takker Danmarks bridgeorgan for den gode idéen. Som leserne sikkert vil bemerke, har vi allerede fra dette nummer av adoptert denne — om enn i vår egen utførelse.

Red.

For at så mange som mulig av våre medlemmer skulle bli abonnenter på BIN besluttet klubbstyret å skyte til kr. 15,— pr. abonnement, slik at utgiften pr. abonnement bare ble kr. 20,—. Nevner dette som en tanke det kunne være aktuelt å nevne som en brukbar fremgangsmåte for andre klubber.

Red.

BIN ble godt mottatt i klubben vår, og hele 14 av 24 spillere ville abonnere på bladet.

Håper at bladet ikke bare blir for eksperter. Vil gjerne også nevne at i vår klubb er det mange Viennaspillere.

Knut B. Carlsen
Farsund Bridgeklubb

Hvem har sagt at en Viennaspiller ikke kan være ekspert? Har De ikke hørt om Herseth-Vienna?

Red.sekr.

RESULTATSERVICE

Oslo mesterskapet for mixed par 1976.

1. A. Koppang—K. Koppang	2737
2. M. Jensen—T. Jensen	2668
3. K. Hagemann—O. Kristiansen	2627
4. M. Mørk—P. Lowe	2529
5. I. Schwencke—I. Skaug	2518
6. L. Nygaard—H. Nordby	2497
7. S. Andresen—P. Stokken	2475
8. J. Wilhelmsen—B. Olsen	2466
9. C. Irgens—T. Dahl	2435
10. R. Herseth—M. Sæther	2426
11. L. Eide—L. Eide	2422
12. R. Dillerud—B. Larsen	2415
13. M. Sveaas—I. Andresen	2404
14. F. Sandmark—L. E. Stabell	2372

*Resultat Oslo mesterskapet for klubber.
Mesterpuljen:*

1. Astra I (Marstrander—Stabell—Raaum—Stabell).

Klasse A:

1. St. Halvard II (Store Sundseth—Godal—Aakre—Idland)

Klasse B:

1. Bridgekam, II (Monrad—Nielsen—Helle—Moripen)

Klasse C:

1. Astra X (Prestbakken—Karlgård—Monrad—Lillebuen)
--

Kongsvingercupen 1976.

1. Markusen—Hellemann	2610
2. Lindquist—Lowe	2586
3. Idland—W. Olsen	2573
4. Hafskjold—Kurlesen	2545
5. Marstrander—Halle	2519
6. Hagen—Kolstad	2465
7. Bjorklund—Casparsson	2449
8. Kristiansen—Pedersen	2446
9. Opsahl—Magnussen	2442
10. Aasman—Teksum	2422
11. Knutsen—Hallstensson	2410
12. Bjerkan—Nilsen	2404
13. Sorensen—Holm	2395
14. Bakke—Ensrud	2372

Gausdalturneringen 25./1.-1./2. 76.

1. P. Finnvold—E. Høie	736
2. L. Falch Pedersen—A. Schröder Nielsen	706
3. G. Andersen—A. Ronbeck	699
4. P. Bjurving—S. Källfellt	496
5. B. og K. Sparre Andersen	491
6. S. Huun—Aa. Ramn Johansen	450
7. J. Hulgård—K. Koppang	439
8. L. Hulgård—A. Koppang	321
9. E. og M. Venge	284
10. I. Andresen—S. Haagensen	226
11. G. Broch Christensen—I. Keith Hansen	182
12. I. og W. Kinn	177
13. B. Norén—P. Skalmerud	171
14. G. og P. H. Drangsholt	164

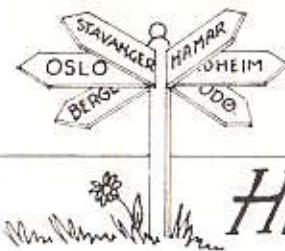
AKADEMISKTURNERINGEN, OSLO

Lukket pulje.

1. K. Koppang—P. Lowe	344
2. P. H. Drangsholt—O. Jensen	301
3. T. Pedersen—L. E. Stabell	300
4. H. Nordby—O. Raaum	289
5. L. Eide—S. Sevre	289
6. J. Braathen—P. Lindqvist	238
7. G. Godal—P. Aakre	175
8. H. Kristensen—H. Garseng	166
9. T. Risdal—T. Stabell	145
10. H. Riise—P. Olsen	145
11. E. Ivarson—E. Lid	144
12. H. J. Bakke—O. Ensrud	138
13. H. Hellemann—S. Markussen	136

Åpen pulje.

1. O. Moripen—K. Helle	393
2. Nygaard Svendsen—O. Eriksen	365
3. A. Hval—A. Bjørndal	344
4. M. Pettersen—A. Mustad	289
5. K. Sjoberg—E. Skogan	289
6. P. Aulid—O. Aulid	281
7. S. E. Graarud—K. Stendahl	252
8. K. Hjortnaes—R. Waldahl	232
9. O. Haga—D. Martens	227
10. S. Huun—A. C. Swartling	172
11. K. Kjeldsen—I. Thelen	161
12. R. Skalmerud—H. Merlid	148

Hvor? - Når?

På denne siden vil BRIDGE I NORGE gi opplysninger om tid og sted for de viktigste åpne og noen lukkede bridge-arrangementer i inn- og utland i nærmeste fremtid. Turneringer i utlandet er satt i kursiv etter de norske. Turneringer merket med (*) er godkjent med forbundspoeng. Vi ber abonnentene være oss behjelpelige med å holde denne listen ajour til enhver tid.

MARS:	6—7	Karasjokturneringen (*)
	7	Sunnadalsøra: «Nordmørskruset»
	7—8	Sunnadalsøra: Sunndalsmesterskapet
	20	Namdal: «Overhallaturneringen»
	20—21	Gauldal: «Gauldalscupen» (*)
	20—21	Oslo: Finalen i Oslo mesterskapet
	22, 24, 29	Oslo: Kretsmeesterskap i bedriftsbridge
	22, 24, 29	Oslo: Østlandsmeesterskapet (damelag)
	26 (+ 2/4, 9/4)	Oslo: Grorudmeesterskapet
	6—7	Sv: Härnö BK (*)
	26—28	Zürich: Phillip Morris Cup

APRIL:	3—4	Os-cupen (*)
	4	Oslo: Påskcupen
	13	Bardufoss: Påsketreff
	13, 15	Sandnes: Gann's Påskcup
	21, 28 (+ 10/5)	Oslo: Damenes Barometer/Vårcupen
	22, 29 (+ 6/5, 13/5)	Sandnesmixen
	23—25	Fagernescupen
	24—25	«Skånevik-Cup» (*)
	24—25	Sunndalsøra: «Driva-cupen» (*)
	?	Bergen: Vestlandsmesterskapet (*)
	3—4	Sv: Örebro BS (*)

MAI:	2	Moenturneringen
	8—9	Fjordane: «Loenfestivalen» (*)
	8—9	Skjervøy: «Laksecupen» (*)
	8—9	Trondheim: NM-trim (*)
	22—23	Molde: Dame- og mixturnering (*)
	22—25	Tromsø: NM-finale LAG
	24	Sommerbridgen starter i Oslo
	27—29	Oslo: NM-finale PAR
	29	Oslo: FORBUNDSTINGET
	?	Landsdelskamp med Nord-Sverige (*)
	2—8	Monte Carlo: «Bermuda Bowl»
	9—22	Monte Carlo: Bridgeolympiaden (lag)
	15—16	Sv: Sandvikens BK (*)
	28—30	München: Phillip Morris Cup
	29—30	Sv: Falu BK (*)

Norsk Bridgeforbund
Postboks 6765
St. Olavs Plass
Oslo 1
Løssalg kr. 6,50

Norsk Bridgeforbund
Kirkeveien 59
Oslo 3

MÅNEDENS NOTT

♦ 6 2	♦ 9 4
◊ E D 8 4	◊ 3
◊ D 9 8 2	◊ K Kn 10 7
◊ E 9 5	♦ K 10 8
♦ E K 8 7 3	7 6 2
◊ 10 7 6 2	♦ K 10 4
◊ 6 3	◊ K Kn 9 5
♦ Kn 3	♦ E 5 4
♦ D Kn 10 4	♦ D 4

I månedens natt denne gangen kommer et problem, det vil si et spill der man ser alle kortene.

Syd spiller 4 hjerter, og Vest starter med E K i spart og skifter til hjerter 2. Ikke verdens beste nickspill men er det trenudeles mulig å bette kontrakten, eller skal Syd vinne den mot ethvert nickspill? Tilleggsinformasjon:
Spillet ble spilt i en kloeskamp + mes- terpunkt i Oslo, og motspillet startet som angitt. Trox De spillet ble vunnet eller betet?
Lesningen har vært veldig innen 11. april (Palmesondag).

Før - olympiade i Amsterdam

Tilsammen kr. 220 000.- i pengepremier

Dato	Pris	Pris	Pris
23 – 27 april:	Partturnering.	1. premie:	kr. 41 500,-
		2. premie:	kr. 20 750,-
		De 20 beste par	premieres
		Dagspremie:	kr. 2 075,-
28 – 30 april:	Mixed partturnering.	1. premie:	kr. 10 375,-
		2. premie:	kr. 5 180,-
		De 20 beste par	premieres.
- 1 – 4 mai Lagturnering.
(Hvor de best plasserte lag hele tiden møter hverandre — Swiss system!).
- Startkontingent 30 gylden (ca. kr. 62,-) pr. dag som betales ved inngangen.
- Anmeldelse og informasjon:
Interessant Postboks 210, Heerhugowaard, Holland
NB: Tel.: 02207-18277.
Telex: 57069.
- Innen 21. april til:
April er tulipantiden i Amsterdam. Bestill derfor Deres hotell i god tid.
Vi gjør oppmerksom på at alle premiebeløp utbetales i gylden. De angitte premiebeløp i norske kroner er beregnet på grunnlag av dagens kurser og kan bli gjenstand for kursvariasjoner.